

faràn impossible. I adhuc de fer-se, la manca de homes enèrgics per a fer complir çò que s'estableix, convertirà en obra morta l'estatut, que morirà pel oblit, si les ambicions dels uns i les es- tridències dels altres no'l fan desaparèixer vio- lenment.

Es indispensable, en primer terme, que pa- trons i obrers es posin d'acord sobre'l règim de treball i precisa després que des del Govern s'exigeixi el compliment estricte de lo que s'acor- di. De no ésser així, una vaga succeirà al altre, i en cada una el prestigi del poder públic es de- bilita d'una força tal, que la continuació d'aquest estat de coses es el camí més ràpid a la revo- lució sense senyera ni ideal.

J. BALAGUER

Conversa setmanal

ES pot entrar?

—Endavant! ¡Ahl! ¿Ets tu Nasi?

—Servidor.

—Seu, Seu. ¿Que'm contes de bó?

—¡Ail Sr. Gregori. Tinc un cap com uns tres quartans, si havíem de parlar de tot lo que aquestos dies he sentit i recollit no acaba- riem ni amb tres setmanes.

—Si qu'has fet cassera,

—I no m'ha costat gaire; aixís com les altres setmanes havia de esser jo qui anaba a casa de notícies aquesta setmana i la passada eren elles qui venien a trobar-me a mi a casa, al carrer, al camp, a la vinya, per tot arreu m'entrebancaben.

—Si que deus venir proveit.

—Mentre no'm passi lo que'm deia vosté al primer dia, que a voltes de masses coses que un te al magi no sap per quina comensar, i jo hi porto un batibull tan gros...

—Be Nasi, calmat i no t'esveris, travessem

uns temps molt calamitosos i s'ha d'anar amb molt de compte, s'ha de posar el peu molt plá per a no rrelliscar.

—Es que se sent cada cosa, que un arriba a perdre l'oremus.

—Be, home, explicat ¿que has sentit? ¿qué t'ha passat?

—Passat res, gracies a Deu. ¡Peró sentit! ¡Valgam Deu! aquestos dies s'han sentit les coses mes contradictòries que's pugan arribar a sentir.

—Tant desballestada ha estat l'opinió pública?

—Miri; l'altra dia vaig sentir un regidor de la majoria, i per cert senyor de carrera, que no tenia prou boca per alabar, la segons éll encer- tada gestió de l'alcalde, durant aquestes cir- cunstancies; lamentantse amb molta pena de que no ho veges tothom així i queixantse i vituperant el que segons éll afirmá s'hagues fet una denúncia contra l'alcalde. Sort—afeixí— que l'autoritat militar coneix a nostre alcalde, o sinó l'haurian detingut.

—Pró dels quins l'escoltaren no'l degué creurer ningú.

—No ho crec.

—Ves dient, Nasi.

—En canvi, n'he sentit d'altres que sem- bla que ho entenen al revés i donen la culpa de tot a l'alcalde. Are diguim qui ho entén aixó? Com se poden compaginar opinions tant diverses, que a ser vritat l'una, forsosament fa falsa l'altre?

—Ja t'ho vaig dir l'altre dia, Nasi; tú pro- gresas, tú raciocines amb lògica i fins filosofes. Endavant!

—Deixis de cabòries i filosofes i anem al grá.

—Doncs, escolta Nasi; aixó que trobes tan estrany, no ho es tant com te sembla. Qué no saps que a nostra vila fins de la més petita cosa s'en vol treure sustància? Aquí tot, abso-